

וסוד זה (שם) ועוף יעופף, ומשום זה שתי רוחות מתפשטות ממנו ויורדות) מִיִּמִּין ומשמאל קרֵבן העוֹף.

מכֵּר הַצֵּד הַטְּהוֹר לֹא מִקְרִיבִים אֶלָּא יוֹנָה וְתוֹרִים, שֶׁהֵם נֶאֱמָנִים לְבָנֵי זִוְגָם מִכָּל שְׂאֵר הָעוֹפוֹת. וְהֵם נִרְדָּפִים וְלֹא רוֹדָפִים, וְנֶאֱמָנִים זֶה לְזֶה, הַנִּקְבָּה לְכֵן זִוְגָה, וְעַל זֶה הַקְּרָבָן מֵהֵם. וְיוֹרְדוֹת וּמִתְקַרְבוֹת אֵלּוּ הַרוּחוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת, וְנִהְנֹת מִיִּסוּד וְעֵקֶר שְׁלֵהֶם.

וְאִם תֹּאמֶר, אֵיךְ מִתְפַּשֵּׁט מִמַּעַט שֶׁל יוֹנָה זוֹ אוֹ מִתוֹר זֶה לְכַמָּה צְדָדִים וְחִילוֹת שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר? אוֹ מִן בְּהֵמָה אַחַת אֵף כֶּף? בֹּא רֵאֵה, גַּר אֶחָד דֵּק דוֹלֵק, וּמִתְמַלֵּא מִמֶּנּוּ כָּל הָעוֹלָם. עוֹד, עֵץ קֶטֶן מִדְּלִיק לְגָדוֹל.

עַד כֵּאן קְרָבָן מִשְׁנֵי צְדָדִים שְׁחֻקוּקִים בְּכֶסֶא. וְעַתָּה יֵשׁ לְשֵׂאל, אַרְבַּע דְּמִיּוֹת הֵן שְׁחֻקוֹת בְּכֶסֶא. מֵה טַעַם אֵין קְרַבְנוֹת מִשְׁנֵי צְדָדִים אַחֲרֵים? אֶלָּא וְדַאי מִכֶּלֶם יֵשׁ קְרַבָּן. אַרְיָה חֻקוֹק בְּכֶסֶא, וּבִשְׁעָה שְׁקָרָבָן שֶׁלֶם, אַרְיָה יוֹרֵד וְעוֹלָה בְּאֵשׁ, וְאוֹכֵל וְנִהְנֶה מִשָּׁם. אָדָם חֻקוֹק בְּכֶסֶא, אָדָם עֹקֵר הַכֵּל, וּמִקְרִיב שֵׁם רִיחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ. וְהָאָדָם הַעֲלִיּוֹן נִהְנֶה מֵהָאָדָם הַתַּחְתּוֹן, וְכֵל מִן מִתְקַרֵב לְמִינוֹ וְנִהְנֶה מִמֶּנּוּ מִשְׁלוֹ מִמֶּשׁ וּמִהִסוּד שְׁלוֹ.

וְאִם תֹּאמֶר, וְהָרִי אַרְיָה שְׂאִין לוֹ יִסוּד לְמִטָּה בְּאוֹתוֹ קְרַבָּן - אַרְיָה כְּלוּל בְּכֶלֶם, שְׁהָרִי לִיִּמִין הוּא, וּמִשּׁוֹם זֶה אוֹכֵל בְּכֶלֶם, וְכֵל הַשְּׂאֵר לֹא אוֹכְלִים (מִמֶּנּוּ) מִמִּינוֹ, מִשּׁוֹם שְׂיִמִּין הוּא. הָרִי כָּל אַרְבַּע הַדְּמִיּוֹת הַחֻקוּקוֹת בְּכֶסֶא נִקְרְבוֹת לְקְרָבָן, וּמִשּׁוֹם זֶה הוּא קְרַבָּן שֶׁלֶם. וְכֹאשֶׁר נִהְנִים מֵעֵקֶר וְיִסוּד שְׁלֵהֶם, אַזְ נַחַת רִיחַ לְהַדְּלִיק גִּירוֹת הָעֲלִיּוֹנִים.

יעופף, ובגין כך תרין רוחי מתפשטו מניה ונחתי) **מִיִּמִּינָא** וּמִשְׁמָאלָא קְרַבְנָא דְעוֹפִי.

מִכֵּר סֵטֵר דְכֶנָּא, לֹא אַתְקָרִיב אֶלָּא יוֹנָה וְתוֹרִים, דְאֵינּוּן בְּקִשׁוּט לְזוּוּגֵיהוּ, (ד) רמ"א"ע) **מִכָּל שְׂאֵר עוֹפוּיִן. וְהֵם נִרְדָּפִין, וְלֹא רוֹדָפִין. וּמִהֵימְנָא דָּא לְדָא, נוֹקְבָא לְבַר זִוּגוֹ. וְעַל דָּא קְרַבְנָא מִנֵּיהוּ. וְנַחְתֵּי וּמִתְקַרְבִּי אֵינּוּן רוּחִין קְדִישִׁין, וְאַתְהֵנּוּיִן מִיִּסוּדָא וְעֵקֶרָא דְלַהוּן.**

וְאִי תֵימָא, הֵיךְ אַתְפַּשֵּׁט זְעִיר מֵהֵאִי יוֹנָה, אוֹ מִשְׁפְּנִינָא דָּא, לְכַמָּה סֵטֵרִין חֲיִילִין דְלִית לוֹן שִׁיעוּרָא. אוֹ מִן בְּעִירָא חָדָא אוֹף הָכִי. תָּא חֲזִי. חַד שְׂרָגָא דְקִיק דְלִיק, אַתְמַלְיָא מִנֵּיהּ כָּל עֲלָמָא. תּוֹ אָעָא דְקִיק, אַדְלִיק לְרַבְרָבָא.

עַד הֵכָּא קְרַבְנָא מִתְרִין סֵטֵרִין דְחֻקִּיקִין בְּכֶסֶא. הַשְּׂתָא אֵית לְמִשְׂאֵל, אַרְבַּע דְיוֹקְנִין אֵינּוּן, דְחֻקִּיקִין בְּכֶסֶא, מְאִי טַעְמָא לִית קְרַבְנִין מֵאַחֲרֵינִין. אֶלָּא וְדַאי מִכְּלָהוּ אֵית קְרַבְנָא. אַרְיָה חֻקוֹק בְּכוֹרְסִיָּא, בְּשַׁעְתָּא דְקְרַבְנָא שְׁלִים, אַרְיָה נַחִית וְעָאל בְּאֵשׁ, וְאָכִיל וְאַתְנַהֵי מִתְמַן. אָדָם חֻקוֹק בְּכוֹרְסִיָּא, אָדָם עֵקֶרָא דְכֶלָּא, וּמִקְרִיב תְּמַן רוּחִיהּ וְנִשְׁמָתִיהּ, וְאָדָם עֲלָאָה אַתְהֵנִי מֵאָדָם תַּתָּאָה, וְכֵל זֵינָא אַתְקָרִיב לְזֵינִיָּה, וְאַתְהֵנִי מִנֵּיהּ מְדִילִיָּה מִמֶּשׁ, וּמִיִּסוּדָא דִילִיָּה.

וְאִי תֵימָא, הָא אַרְיָה דְלִית לִיהּ יִסוּדָא לְתַתָּא בְּהֵוּא קְרַבְנָא. אַרְיָה כְּלוּל בְּכָלְהוּ, דְהָא לִיִּמִינָא הוּי, וּבְגִין כֶּף אָכִיל בְּכָלְהוּ, וְכֵל שְׂאֵר לֹא אָכְלִין (כ"א מניה) מִזֵּינִיָּה, בְּגִין דִּיִּמִינָא הוּא. הָא כָּל אַרְבַּע דְיוֹקְנִין דְחֻקִּיקִין בְּכֶסֶא, מִתְקַרְבִּין לְקְרַבְנָא, וּבְגִין כֶּף הוּי קְרַבְנָא שְׁלִים. וְכַד אַתְהֵנוּן מֵעֵקֶרָא וְיִסוּדָא דְלַהוּן, כְּדִין נַחַת רוּחַ לְאַדְלָקָא בּוֹצִינִין עֲלָאִין.

בהגים ולוים וישראלים נותנים
(הם) יסוד ושרש לאלו המדרגות
העליונות שלהם. וכל מדרגה
נותנת ליסודה ארבע דמיות של
הפסא בראשונה, כמו שאמרנו
מין פנגד מינו, ומתקרבם אלו
בראשונה מין למינו. פני השור,
כלם פנים שמתפשטים לאותם
מינים כמו שאמרנו, כלם
מתקרבם לשרש וליסוד שלהם.
פני נשר, כמו שאמרנו. פני אריה,
כמו שאמרנו. פני אדם, שמקריב
רוחו ונשמתו מתקרב אצל האדם
העליון.

בהן שמיחד שם הקדוש, נקרב
לגבי הפה העליון. אותו שנכנס
לבית קדש הקדשים. ונקרב זה,
ומדליק בתקונו בהארזת הפנים
(של האותיות) לקראת הפה
שלמטה. לויים שמנגנים
בשמחה, אותו צד שלהם שמח
ומאיר פנים. ישראל שמקריב,
(שעומדים) על הקרבנות בתפלה,
שקרי תפלה על הפל היתה.
התעורר לעמתם ישראל סבא
(העליון), סתום (חסם) הקדוש, ומאיר
פנים.

בר מין למינו, וכל דבור אחר
יסוד שלו הולך, ומעוררות
מדרגות תחתונות למדרגות
עליונות, ואף על גב שכלם
מתעוררות, ומתעוררות מדרגות
שחקוקות בפסא לגבי מדרגות
של הארץ, יסוד שלהן. והן
מדרגות עליונות שנסתרות, פלן
מתעוררות ומתקרבות לסעודה,
ומתענדנות. אבל אין רשות לאחת
מהן לאכל, לא למדרגות עליונות
ולא למדרגות תחתונות, ולהנות
שום הנאה, ולא להושיט ידה
לקרבן, עד שהמלך העליון אוכל
ונותן להן רשות.

ואחר שנותן להן רשות, כל אחת
מורי עם בשמי - אלו הן מדרגות

בהגי וליואי וישראל, יהבי (ס"א אינון) יסודא
ועקרא לאינון דרגין עלאין דלהון. וכל
דרגא זיהב ליסודיה ארבע דיוקנין דכורסטיא
בקדמיתא. פדאמרן זינא לקבל זיניה,
ומתקרבי אינון בקדמיתא זינא לזיניה. פני
שור פלהו פנים דמתפשטן לאינון זינין
פדקאמרן, פלהו מתקרבי לעקרא ויסודא
דלהון. פני נשר, פדאמרן. פני אריה, פדאמרן.
פני אדם, דמקריב רוחיה ונשמתיה מתקריב
לגבי אדם עלאה.

בהנא דמיחד שמא קדישא, מתקריב לגבי
כהנא עלאה. ההוא דעאל לבית קדש
הקדשים. ואתקריב דא, ואדליק בתקוניה
בנהירו דאנפין (ס"א דאנון), לקדמות פהנא
דלתתא. ליואי די מנגני בחודה, ההוא סטרא
דלהון חדי, ואנהיר אנפין. ישראל דקריב, (ס"א
דקנימו) על קרבנא בצלותא, דהא צלותא על
פלא הוה. אתער לגביהו ישראל סבא (ס"א
עלאה), סתמא (ס"א חוסמא) קדישא, ואנהיר אנפין.
בר זינא לזיניה, וכל מלה בתר יסודא דיליה
אזלא ואתערו דרגין תתאין לדרגין עלאין,
ואף על גב דכלהו מתערין, ואתערו דרגין
דחקיקין בפסא, לגבי דרגין דארעא, יסודא
דלהון. ואינון דרגין עלאין דמטמרן, פלהו
מתערי ומתקרבי לסעודתא, ומתעדני. אבל
לית רשו לחד מנייהו למיכל, לא לדרגי עלאי,
ולא לדרגי תתאי, ולמתהגי שום הנאה, ולא
לאושיט ידא בקרבנא, עד דמלפא עלאה אכיל
ואתהגי, ויהיב לון רשו.

בבתר דיהב לון רשו, פל חד וחד אתהגי
ואכיל (פדקא יאות). והיינו דכתיב, (שיר השירים

ה) אריתי מורי עם בשמי, אלין אינון דרגין

ואחת נהנית ואוכלת (כמו שצריך). וזהו שכתוב (שיר השירים ה) אריתי